तेजीव

भाषापरिक्केटः॥ । विद्युः। यथा, महा-भारते। १३। १८६ । ४३। "जोनक्तेनो द्युतिधरः प्रकाशास्त्रा प्रतापनः॥" प्रियः। यथा, तत्रेव। १३। १७। ५२। "तेनो । प्रहारी वलहा सुहितो । थों । जितो-

२वर: ॥"

हिसप्रतिसाध्यमौिलककायस्थानामन्यतमः। तच खकारान्तोय्यम्। यथा, कुलदीपिकायाम्। "खामः चोमो घर वैद्योघो वीदस्रोजसायव साग्रः॥")

तेज:फलः, पुं, (तेजसे वलाय तेज:प्रदं वा फल-मखा) दृचविभेषः। तेजफल इति भाषा। तत्पर्यायः। बहुफलः २ प्राच्यलिफलः ३ स्तवकफलः ४ स्तयफलः ५ ग्रम्थफलः ६ लग्छ-दृचः २। अस्य गुगाः। कटुलम्। तीर्ण्य-लम्। सुगन्धिलम्। दीएःलम्। वातस्रिधा-राजनिर्वग्रहः॥

तेषनः, पुं, (तेषयति खिमिमिति। तिज + सिच् + ल्यः।) वंषः। इत्यमरः। १। १। १६१॥ सञ्जः। भनसञ्जः। इति राजनिष्युटः॥ (वाखादीनां फलके। यथा, मनुः। ७। ६०। "न क्यिभिन्पि दिग्धेर्नामिञ्चिलततेष्रनेः॥" उद्दीपने, क्यो। यथा, सुश्रुते चिकित्सा-स्थाने। २८ खधाये।

"सिरासुखिविविक्तालं लक्ष्यस्यागेश्व तेजनम्॥")
तेजनकः, पुं, (तेजयतीति। तिज्ञ + ियच् + ख्युः संज्ञायां कन्। यद्वा, तेजनेन फलकेन काय-तीति। के + कः।) प्ररः। इत्यमरः।२।८।१६२॥ तेजनी, स्त्री, (तेजयतीति। तिज्ञ + ियच् + ख्युः। गौराहिलात् हीष्।) स्व्याः। इत्यमरः। २।४। प्रः॥ (स्रस्थाः पर्याया यथा,— "तेजनी पिजुनी देवा तिक्तविक्षी प्रथक्तचा। धतुः श्रेशी मधुरसा स्व्यां। निर्हेष्टनीति च॥" इति वैदाकर्त्नमालायाम्।

पर्धायान्तरं यथा,— "स्द्रंता मधुरमा देवी मोरटा तेजनी सुवा। मधूलिका मधुश्रेगी गोकगौं पीजुपर्ग्यपा॥"

इति भावप्रकाशे पूर्व्यखंडे प्रथमे भागे ॥) च्योतिश्वती। इति प्रब्दरक्षावली ॥ (तेजवती। चस्या पर्यायाः यथा,—

"तेजिखनी तेजवती तेजीका तेजनी तथा॥"
दित भावप्रकाशस्य पूर्णखंख प्रथमे भागे॥)
तेजपर्न, क्षी, (तेजयतीत। तिज + शिच् + अच्।
तेजं पनमस्य।) खनामस्यातव्यः। तज दित तेजंपनमस्य।) खनामस्यातव्यः। तज दित तेजपात दित च भाषा। तत्पर्थायः। गन्ध-जातम् २ पनम् ३ पनकम् ४। इति शब्दरहा-वती। अस्य गुगाः। कषवायाशीं हुक्तावार्षि-नाशस्तम्। दित राजवक्षमः॥ अमरोक्त-पर्यायास्त्रक्षपत्रशब्दे द्रस्याः॥ तस्य नाम-गुगाः।

"लक्पच्य वराष्ट्रं खाद्रख्षं चीचं तथोतकटम्।

लचं लघ्यां नदुक खादु तिक्तच क्चकम् ॥ पिक्तजं कषवातमं कष्डामारुचिनाम्गनम् । च्छक्तिरोगवाताम् :क्षिमपीनस्युकच्चत्॥" इति भावप्रकाम् :॥

तेजलः, पुं, (तेजिति चातिप्रयेन पालयति प्रावका-निति। तेज पालने + बाजुलकात् कलच्।) कपिञ्जलपची। इति राजनिर्घयटः॥

तेजखरं, चि, (तेज: करोतीत। तजस् + छ + ट:।) तेजोविह्नकारकद्रयम्। इति वैद्यकम् ॥ तेजखिनी खी, (तेजो विद्यतिश्खाः। तजस् + विनिः खियो छीप्।) च्योतिश्वती। इति प्राव्द-रतावली ॥ महाच्योतिश्वती। इति राज-विभैग्टः॥ (तेजवल्कल इति च। तत्पर्याया यथा,—

"तेजखिनी तेजवती तेजोडा तेजनी तथा॥" अस्या गुणा थथा,—

"तेजिखनी कमंत्रासकाम्रास्यामयवातद्वत्। भाचन्युत्मा कटुक्तिका विचिद्विप्रदीपनी॥" इति भावप्रकामस्य पूर्वसक्वे प्रथमे भागे॥) तेजखी, [न] चि, (तेजोध्स्यस्येति। विनिः।)

तेजोयुक्तः। यथा,—

"महातपसी तेजसी ब्रह्मचारी च सुबती। अभिडिधोर्त्तं प्रास्त्रच पठिलान्यच पर्यातः॥" इति ब्रह्मनेवर्त्ते श्रीक्षयाज्ञमाखण्डम्॥

(इन्द्रस्य पुचविष्रेषः। यथाः महाभारते। १।१६८।२६।

"श्रान्तिसतुर्यस्तिषां वैतेणसी पश्वमः स्हतः॥")
तेणितः, चि, (तिज + क्तः।) तीच्याकितः।
श्रायान इति भाषा। तत्पर्यायः। निश्चितः २
स्तुतः ३ श्रायातः ४। इत्यमरः। ३।१।१॥
श्रान्तः ५ श्रायादिमार्क्तिः ६। इति श्रव्दरत्नावली॥ च्यातः ० निश्चातः ५ श्रितः ६
श्रातः १०। इति जटाधरः॥

तेजीयान्, [स्] चि, (तेजो विद्यतेश्ख। तेजस् + ईयसन्।) तेजोयुक्तः। यथा,—
"अज्ञानी पुरुषः प्रश्चच्चित्रस्य सकर्ममणा।
तेजीयसां न दोषाय वद्गः सर्वस्तो यथा॥"

इति बचावैवर्त्ते श्रीक्षणाजन्मखण्डम् ॥ तेजोमन्यः, पुं, (तेजो मथातीति । मन्य + कमी-य्यण् ।) गणिकारिका । इति रत्नमाला ॥

तेजोरूपं, स्ती, (तेज: सर्वप्रकाधकं चैतन्यं रूपं यस्य।) ब्रह्म। यथा,—

"अध्ररीर विश्वह्वहिन्त्रियवहतीन्त्रियम्। यहसाचि सर्वसाचि तेजोरूपं नमाम्यहम्॥" इति अक्षवैवर्त्ते श्रीकृषाजन्मखण्डम्॥

तेजीवती, स्त्री, (तेजीशस्यस्या इति। तेजस् +
सतुप् मस्य वः।) गर्जापप्पली। इति प्रव्दरत्नावली॥ चिनका। इति रत्नमाला॥ महाच्योतिप्रती। इति राजनिर्धेग्टः॥ तेजल इति
तेजवल्कल इति च भाषा। तस्याः पर्यायगुणाः।
"तेजस्विनी तेजवती तेजीझा तेजनी तथा।
तेजस्विनी कपश्चामकासास्यामयवातस्तृ॥

पाचन्युष्णा कटुक्तिका विचिविद्वप्रदीपनी ॥"
दित भावप्रकाशस्य पूर्वव्यक्ते प्रथमे भागे ॥
(असेविभानम् । यथा, ब्रह्माष्टे ३८ अध्याये ।
"महाविमानं प्रथितं भारकरं जातवेदसः ।
सा हि तेजीवती नाम हुताशस्य महासमा॥")
तेजीवृद्धः, पुं, (तेजीयुक्तो वृद्धः। असुग्रत्मादकत्वादस्य तथालम् ।) चुद्रामिमस्यः । द्दि राजनिर्वेष्टः॥

तेन, य, तहीतुना। इत्यमस्टीकायां भरतः॥ सेइ निमित्ते इति भाषा॥

तेनः, पुं, (ते गौरी न भितो यन।) गानाङ्ग-विभेषः। यथा, सङ्गीतदामोदरे। "तेनित भ्रव्यक्तनः स्थात् मङ्गलानां प्रदर्भकः। ते भ्रव्यनोचिते गौरी नभ्रव्यनोचिते हरः॥ तेन माङ्गालकस्थायं भ्रव्यक्तेन इति स्कृतः॥" तेप, ऋ इ कम्पे। खुतौ। इति कविकल्पह्मः॥ (भ्यां-चात्मं-चक्तं-सेट्।) ऋ, चतितेपत्। इ,

तेपते वच: । तितेपे । इति दुर्गाहास: ॥ तेम:, पुं, (तिम खार्नीभावे + भावे घण् ।) खार्नी-

भाव:। इत्यमर:। ३।२।२६॥ तेमनं, की, (तिम + भावे खुट्।) खाद्गींकरणम्। यञ्जनम्। इति मेहिनी। ने, ७२॥

तेमनी, की, (तिम्यते भनेनेति। तिम + खुट् + डीप्।)
चुक्षीभेदः। इति चैमचन्दः॥

तेव, ऋ इ देवने। इति कविकत्यद्वमः॥ (भ्वां-आत्मं-अर्व-सेट्।) देवनिम इ क्रीड़ा। ऋ, अतितेवत्। इ, तेवते। तेवते बालः कऋके-निव्यमिति इलायुधः। देवनिम इ रोदनिमिति भट्टमहाः। इति दुर्गादासः॥

तेवनं, क्री, (तेयते दीयते श्कावित । तेव क्रोड़ा-याम् + अधिकरणे खुट्।) केलिकाननम्। (भावे खुट्।) क्रीड़ा। इति मेनिनी। ने, ०१॥ (यथा, प्रव्हार्यचिन्तामणिष्टतरामायणवचनम्। "तेवनेन वनं गला नदीस्तीस्ता बहूदकाः॥")

तैच्छां, स्ती, (तीच्छास्य भावः। तीच्छा + स्वन्।) तीच्छाता। इति याकरणम्॥ (यथा, सुमृते।

"ग्रौर्थमाश्रुक्तियाग्रास्त्रतेच्ला मस्वेदनेपण् ॥" कठोरता। यथा, रामायग्री। २। २१। ९८। "तदेतां विख्जानार्थां चन्नधमाश्रितां मृतिम्। धम्ममाश्रय मा तेच्लां मद्बुह्दिरतुगम्यताम्॥" करता। यथा, मतुः। ८। १६३।

"हेषं दम्भच मानच क्रीधं ते च्छाच वर्णयेत्॥" "मात्वर्थं धर्माजुत्साहामिमानकोपकौर्याण-खनेत्।" इति तहीकायां क्रुक्तभट्टः॥)

तेजसं, की, (तेजसो विकार:। तेजस्+ "तस्य विकार:।" ३।३।१३४। इत्वण्।) घृतम्। इति स्टुति:॥ घातुन्यम्। इत्यमर:।२।६।६६॥ (यथा, मनु:।५।१२१।

"तेजसानां मखीनाच सर्वस्थाप्रमथस्य च ॥" तीर्धविष्रेष: । यथा, महाभारते । ६।४६।१०३। "तेजसं नाम तत्तीर्धं यत्र पूर्वमणास्पति: ।